

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi autoverolain 33 ja 35 a §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan autoverolain 35 a §:ää muutettavaksi siten, että Suomessa rekisteröitäväksi tarkoitetun ajoneuvon väliaikainen veroton käyttö ennen verotuksen toimittamista perustuisi ajolupamenettelyn sijasta tullin vahvistamaan käyttöönottolupamokseen. Ehdotetut muutokset pääosin vastaavat nykyisin sovellettavaa käytäntöä.

Autoverolain 33 §:ssä olevaa määritelmää väliaikaisesti Suomessa ajoneuvoa verotta käyttävän henkilön vakinaisesta asuinpaikasta ehdotetaan tarkistettavaksi.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1 Väliaikainen veroton käyttö

Omaa käyttöä varten hankitun ajoneuvon verottomasta käytöstä säädetään autoverolain 35 a §:ssä. Säännöksen mukaan ajoneuvoa voidaan käyttää väliaikaisesti veroja suorittamatta tulliviranomaisen myöntämällä luvalla, jäljempänä *ajolupa*, enintään kolmen kuukauden ajan luvan myöntämisestä. Luvan edellytyksenä on, että veroilmoitus tehdään viiden päivän kuluessa luvan myöntämisestä. Luvan voimassaolo päättyy ajoneuvon verotuspäätöksen eräpäivänä taikka jos ajoneuvon omistusoikeus luovutetaan tai rekisteröintikatsastusta ei aloiteta kymmenen päivän kuluessa luvan myöntämisestä.

Autoverolain 35 a §:n 2 momentissa säädetään, että jos veroilmoitus tai verotus peruutetaan, kun ajoneuvoa on käytetty ajoluvalla, peruutuksesta peritään ennakkoratkaisusta perittävä maksu ja enintään kymmenesosa siitä verosta, joka ajoneuvosta olisi tullut säännönmukaisesti kantaa.

Ajolupamenettelyä koskeva säännös lisättiin autoverolakiin vuonna 2003, kun autoverotuksessa siirryttiin yleiseen vähittäismyyntiarvoon perustuvaan verotukseen. Uuden veromallin ominaispiirteisiin kuuluu, että ajoneuvojen verotusarvon määrittäminen on aikaisempaa työläämpää ja hitaampaa, eikä ve-

rotuspäätöksiä pystyttyä yleensä tekemään välittömästi veroilmoituksen antamisen jälkeen. Ajoluvalla ajoneuvoa on voitu käyttää väliaikaisesti verotta ennen verotuspäätöksen valmistumista ja ajoneuvon rekisteröintiä. Rekisteröintiä koskevien säännösten mukaan ajoneuvon käyttäminen Suomessa ajoluvalla on edellyttänyt myös siirtoluvan hankkimista ja ajoneuvon varustamista siirtotarroilla.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin antoi 15 päivänä maaliskuuta 2007 tuomion Suomen siirtolupamenettelyä koskevassa asiassa C-54/05. Tuomion mukaan Suomi ei ole noudattanut Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 28 ja 30 artiklan mukaisia velvoitteita edellyttäessään ajoneuvojen rekisteröinnistä annetussa asetuksessa (1598/1995) säädetyn kaltaista siirtolupaa toisessa jäsenvaltiossa laillisesti rekisteröidyn ja käytetyn ajoneuvon käyttöön ottamiseksi Suomessa. Tuomiossa kiinnitettiin huomiota myös ajoneuvon väliaikaista verotonta käyttöä koskeviin säännöksiin. Ratkaisun mukaan lupamenettelyyn ei voi liittyä harkinnanvaraisuutta siten, että käyttöoikeuden hakija ei voi olla varma saavansa luvan kohtuullisessa ajassa. Tuomion mukaan järjestelyn tavoitteena olevaan lopputulokseen voidaan lupamenettelyn sijasta päästä esimerkiksi siten, että ajoneuvon tuoja velvoitetaan antamaan ajoneuvon käyttöä koskeva ilmoitus.

Siirtolupaa ja verotonta käyttöä koskevia käytäntöjä muutettiin huhtikuun alussa 2007. Muutoksen jälkeen Euroopan talousalueeseen, jäljempänä *ETA*, kuuluvassa valtiossa rekisteröidylle ajoneuvolle ei ole tarvinnut hankkia suomalaista siirtolupaa ja siirtotarroja, vaan ajoneuvoa on voitu käyttää ulkomaisella rekisteröinnillä. Oikeus verottomaan käyttöön on myönnetty tällöin tullin vahvistamalla käyttöönnottoilmoituksella. Käyttöönnottoilmoitusmenettelyn rinnalla on sovellettu edelleen myös autoverolain 35 a §:n ajolupasäännöstä silloin, jos ajoneuvolla ei ole ollut toisessa *ETA*-valtiossa voimassa olevaa rekisteröintiä. Ajoluvan ja siirtoluvan on voinut hankkia myös silloin, kun ajoneuvolla on *ETA*-valtiossa voimassa oleva rekisteröinti. Käytännössä ajoneuvoille on hankittu varsin usein ajolupa ja siirtolupa voimassa olevasta *ETA*-valtion rekisteröinnistä huolimatta. Näin on toimittu esimerkiksi silloin, kun toisen *ETA*-valtion rekisteröinti on ollut väliaikainen tai muuten lyhytkestoinen. Siirtolupa on voitu ottaa myös paremman vakuutusturvan saamiseksi, sillä suomalaisen liikennevakuutuksen voi vakuutussäännösten perusteella saada vain Suomessa rekisteröidylle ajoneuvolle.

Uusi menettely on toistaiseksi perustunut väliaikaisen verottoman käytön osalta Tullihallituksen antamaan ohjeeseen. Ajoneuvon rekisteröintiä koskevia säännöksiä on muutettu yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisun perusteella ajoneuvon rekisteröinnistä annetun asetuksen muutoksilla 684/2007 ja 893/2007. Yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisussa edellytetyt muutokset ei ole toistaiseksi toteutettu autoverolaissa. Komissio on antanut 27 päivänä kesäkuuta 2008 asiasta perustellun lausunnon. Siinä komissio katsoo, että koska muutoksia autoverolakiin ei ole tehty, Suomi ei ole toteuttanut ratkaisun C-54/05 edellyttämiä tarpeellisia toimenpiteitä tuomion täytäntöön panemiseksi. Pelkkä hallinnollinen ohjaus ei ole vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan riittävää täytäntöönpanoa. Komissio katsoo, että tehdyt muutokset sisällöllisesti vastaavat yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisua.

Autoverolain 35 a §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten, että verotuksessa siirrytään aikaisemmasta tullin lupaan perustuvasta me-

nettelystä ajoneuvon käyttäjän tullille tekemään käyttöönnottoilmoitukseen. Ehdotus vastaa asiassa C-54/05 annettua tuomiota, jonka mukaan jäsenvaltio voi verovalvonnan tehokkuuden turvaamiseksi ottaa käyttöön sellaisen järjestelmän, jossa ajoneuvon omistaja tai haltija on omasta aloitteestaan velvolinen antamaan kyseisen ajoneuvon käyttöönnottoa koskevan ilmoituksen ja johon liittyy kyseisen hallinnollisen menettelymääräyksen noudattamatta jättämisestä määrättävät asianmukaiset seuraamukset.

Autoverolain 35 a §:n 1 momentissa säädettäisiin siitä, millä edellytyksin verottomasta ajoneuvoa voitaisiin käyttää Suomessa väliaikaisesti veroja suorittamatta. Säännöstä sovellettaisiin ajoneuvoihin, jotka on tarkoitettu rekisteröidä Suomessa. Muista verottoman käytön tilanteista säädettäisiin autoverolain 35 §:ssä. Ehdotetun säännöksen mukaan verottomasta ajoneuvoa voitaisiin käyttää Suomessa enintään kolmen kuukauden ajan, jos ajoneuvosta on tehty tullille käyttöönnottoilmoitus ennen käytön aloittamista. Ehdotuksen mukaan käyttöoikeus kuitenkin päättyisi, jos ajoneuvosta ei anneta autoveroilmoitusta viiden päivän kuluessa käyttöönnottoilmoituksen tekemisestä. Ehdotetun säännöksen mukaan käyttöoikeus päättyisi myös autoveron eräpäivänä tai jos verotus peruutetaan. Jotta ajoneuvon käyttöoikeutta voitaisiin asianmukaisesti valvoa, tullin vahvistama käyttöönnottoilmoitus tulisi olla ajoneuvossa mukana aina ajoneuvoa käytettäessä.

Ehdotettu säännös koskisi sekä käytettynä maahan tuotavia että uusia ajoneuvoja, ja sitä sovellettaisiin sekä rekisteröimättömiin että muussa valtiossa rekisteröityihin ajoneuvoihin. Ehdotuksen mukaan käyttöönnottoilmoituksen voisi tehdä sekä yksityishenkilö että kaupallinen toimija. Nykyisen autoverolain 35 a §:n mukaan ajoneuvon väliaikainen veroton käyttöoikeus voidaan myöntää vain henkilön omaa käyttöä varten tuodulle ajoneuvolle. Ajolupaa ei ole siten voitu myöntää esimerkiksi autoliikkeiden tuomille ajoneuvoille, joten niitä ei ole voinut käyttää ennen verotuksen toimittamista. Tämä on aiheuttanut ongelmia sekä toimijoille että tullille erityisesti verotuspäätösten käsittelyn ruuhkautuessa kesäaikana.

Sellaisen ajoneuvon, josta on tehty käyttöönottoilmoitus ja veroilmoitus, voisi antaa toisen henkilön kuljetettavaksi tai myydä jo ennen verotuksen toimittamista. Käyttöönottoilmoitus olisi siten käytännössä ajoneuvo-kohtainen.

Käyttöönottoilmoitussäännöstä sovellettaisiin sekä EU- ja ETA-alueelta tuotaviin että ETA-alueen ulkopuolelta tuotaviin ajoneuvoihin, koska ajoneuvoja ei muutoinkaan erotella autoverotuksessa tuontialueen perusteella.

Autoverolain 35 a §:n 3 momentissa säädetäisiin mahdollisuudesta jatkaa verottoman käyttöoikeuden määräaikaa, jos verotuspäätöstä ei ole tehty ennen pykälän 1 momentissa säädetyn määräajan päättymistä. Määräaikaa pidennettäisiin, jos verotuspäätöksen tekeminen on viivästynyt asiakkaasta johtumattomista syistä. Jatkettuun määräaikaan sovellettaisiin, mitä 1 momentissa säädetään.

Pykälän 4 momentissa säädetäisiin siitä seuraamuksesta, joka aiheutuisi verotuksen tai veroilmoituksen peruuttamisesta silloin, kun ajoneuvoa on käytetty väliaikaisesti verotta käyttöönottoilmoituksella. Käyttöönottoilmoituksen tarkoituksena on mahdollistaa ajoneuvon käyttö verotusprosessin aikana ennen verotuspäätöksen valmistumista. Käyttöönottoilmoituksella ei ole tarkoitus mahdollistaa verotonta käyttöoikeutta tilanteissa, joissa ajoneuvoa ei ole tarkoitettu verotettavaksi ja rekisteröitäväksi Suomessa. Tämän vuoksi laissa säädetäisiin, että verotuksen tai veroilmoituksen peruuttamisesta peritään veroa, jos ajoneuvoa on käytetty käyttöönottoilmoituksen perusteella yli viiden päivän ajan. Jos verotus tai veroilmoitus peruutettaisiin 43 §:ssä säädetyllä tavalla, verovelvolliselta perittäisiin 43 §:n 2 momentissa säädetyn ennakkoratkaisusta perittävän maksun lisäksi autoverona viisi prosenttia siitä verosta, joka ajoneuvosta olisi tullut suoritettavaksi, jos verotus olisi tullut toimitetuksi loppuun. Nykyisen säännöksen mukaan verovelvolliselta voidaan periä ennakkoratkaisusta perittävän maksun lisäksi maksu, jonka suuruus on enintään kymmenesosa verosta. Koska maksun valtiosääntöoikeudellisesta luonteesta on ollut epäselvyyttä, ehdotetussa säännöksessä se määriteltäisiin veroksi, mikä vas-

taa myös korkeimman hallinto-oikeuden asiassa antamaa ratkaisua. Säännös eroaisi nykyisestä siten, että peruutuksesta aiheutuvan veroseuraamuksen suuruudesta säädetäisiin suoraan laissa.

Peruutuksesta aiheutuva vero määrättäisiin verovelvolliselle. Koska kysymyksessä on autovero, siihen sovellettaisiin autoveroa koskevia yleisiä menettelysäännöksiä. Siten esimerkiksi veroon haettaisiin muutosta autoverolain muutoksenhakusäännösten perusteella. Ehdotetun säännöksen mukaan peruutuksen johdosta maksettua veroa ei kuitenkaan otettaisi huomioon, jos ajoneuvo tulee peruutuksen jälkeen verotettavaksi.

Lähinnä informatiivisena säännöksenä pykälän 5 momentissa ehdotetaan viitattavaksi siihen, että ajoneuvon käytöstä liikenteeseen noudatetaan myös, mitä ajoneuvolaissa ja sen nojalla säädetään. Säännöksellä viitattaisiin muun muassa ajoneuvon rekisteröintiä koskeviin säännöksiin ja siihen, että käyttöönottoilmoituksen perusteella liikenteessä käytettävällä ajoneuvolla on myös oltava voimassa oleva rekisteröinti. Lisäksi ajoneuvon käyttö edellyttää voimassa olevaa liikennevakuutusta.

1.2 Vakainainen asuinpaikka

Autoverolain 2 §:n 2 momentin mukaan verollisena ajoneuvon käyttönä ei pidetä muussa valtiossa kuin Suomessa vakinaisesti asuvan henkilön omaa tarvetta varten väliaikaisesti maahan tuomansa ajoneuvon väliaikaisesta käyttöä. Väliaikaisen käytön enimmäisaika on kuusi kuukautta keskeytymättömänä tai keskeytyvänä aikana kahdentoista kuukauden aikana. Lain 32 §:n mukaan tulli voi jatkaa määräaikaa enintään yhdellä vuodella. Autoverolain 2 §:ssä oleva määräaika vastaa yhteisön alueella tiettyjen kulkuneuvojen väliaikaisesta maahantuonnissa sovellettavista verovapauksista annetussa neuvoston direktiivissä 83/182/ETY edellytettyä verottoman käytön vähimmäisaikaa.

Edellä mainitussa direktiivissä on lisäksi säännöksiä muun muassa siitä, mitä on eri tilanteissa pidettävä henkilön vakinaisena asuinpaikkana. Nämä säännökset sisältyvät direktiivin 7 artiklaan. Pääsääntönä on, että henkilön vakinaisella asuinpaikalla tarkoite-

taan paikkaa, jossa henkilö asuu vähintään 185 päivää kalenterivuodessa henkilökohtaisten ja ammatillisten siteidensä vuoksi. Jos henkilön ammatilliset siteet ovat muualla kuin hänen henkilökohtaiset siteensä ja hän tämän vuoksi joutuu oleskelemaan kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa, pysyvänä asuinpaikkana pidetään sitä jäsenvaltiota, jossa ovat hänen henkilökohtaiset siteensä, jos hän palaa sinne säännöllisesti. Säännöllistä paluuta alkuperämaahan ei kuitenkaan edellytetä, jos henkilö oleskelee jäsenvaltiossa määräaikaisen tehtävän suorittamiseksi.

Autoverolain 33 §:ssä olevat säännökset vakinaisen asuinpaikan määrittelystä vastaavat muutoin direktiivin 7 artiklaa, mutta autoverolakiin ei ole otettu erityisiä säännöksiä, jotka koskisivat määräaikaista tehtävää hoitavan henkilön säännöllistä maasta poistumista. Autoverolain 33 §:n 2 momentti koskee tilannetta, jossa kahdessa tai useammassa maassa oleskelun johdosta voi olla epätietoisuutta vakinaisesta asuinmaasta. Tällainen tilanne voi olla kyseessä esimerkiksi arvioitaessa, muuttuuko henkilön vakinainen asuinpaikka Suomeen hänen asettuessaan tänne määräaikaisen tehtävän suorittamiseksi. Jos hän ei ole Suomessa vakinaisesti asuva, hänellä on oikeus autoverolain 2 §:n 2 momentin ja 32 §:n mukaiseen verottomaan auton käyttöön, eikä häneltä tätä oikeutta nauttiansaan edellytetä säännöllistä paluuta mihinkään muuhun maahan. Oleskelu muualla kuin Suomessa vaikuttaa siihen, milloin lain 2 §:n mukainen määräaika päättyy, koska määräaika voi olla joko keskeytyvä tai keskeytymätön.

Komissio on käynnistänyt Suomea vastaan rikkomusmenettelyn, jossa se katsoo, ettei Suomi ole pannut direktiivin 7 artiklan 1 kohtaa asianmukaisesti täytäntöön. Suomen lainsäädännössä ei nimenomaisesti säädetä, että henkilön säännöllinen paluu alkuperämaahan ei ole ehto, joka on täytettävä pysyvän asuinpaikan määrittämiseksi, kun henkilö oleskelee Suomessa suorittaakseen määräaikaisen tehtävän.

Komission käynnistämän valvontamenettelyn takia ehdotetaan, että autoverolakia täydennettäisiin lain 33 §:n 2 momenttiin otettavalla säännöksellä, jonka mukaan paluuta toiseen jäsenvaltioon ei edellytetä, jos henkilö oleskelee Suomessa määräaikaisen tehtävän suorittamiseksi. Määräaikaisen tehtävän suorittaminen ei kuitenkaan vaikuttaisi ajoneuvon verottomalle käytölle säädettyihin määräaikoihin. Ehdotettu muutos olisi yhteensopiva Suomen edellä mainitun valvontamenettelyn yhteydessä esittämän tulkinnan kanssa ja vastaisi myös komission vaatimusta siitä, että kansallisessa laissa tulisi olla tällainen maininta.

2 Esityksen vaikutukset

Ehdotetuilla muutoksilla vahvistetaan ja sisällytetään lakiin jo nykyisin sovellettava käytäntö. Muutoksella ei ole merkittäviä valtiontaloudellisia eikä organisatorisia vaikutuksia. Muutoksella ei ole merkittävää vaikutusta tullin eikä verovelvollisten toimintaan. Ajoluvan ja käyttöönottoilmoituksen rinnakkaisuudesta luopuminen yksinkertaistaa väliaikaisen verottoman käytön säännöksiä. Ajoneuvon käyttäjän asuinpaikkaa koskevan määritelmän täydennyksellä ei ole vaikutusta autoveron tuottoon.

3 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä yhteistyössä Tullihallituksen kanssa.

4 Voimaantulo

Komission käynnistämien rikkomusmenettelyiden seuraamusten välttämiseksi laki ehdotetaan tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Lakiehdotus

Laki

autoverolain 33 ja 35 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun autoverolain (1482/1994) 33 §:n 2 momentti ja 35 a §, sellaisina kuin ne ovat, 33 §:n 2 momentti laissa 413/1997 ja 35 a § laeissa 1126/2005 ja 1450/2006, seuraavasti:

33 §

Jos henkilö oleskelee kahdessa tai useammassa valtiossa sijaitsevilla paikoissa, henkilön vakinaisena asuinpaikkana on pidettävä sitä, jonne hän henkilökohtaisten syiden johdosta palaa säännöllisesti. Henkilökohtaisia syitä arvioitaessa voidaan ottaa huomioon myös työskentelyn luonne ja pysyvyys muussa maassa sekä muut erityiset olosuhteet. Paluuta toiseen jäsenvaltioon ei edellytetä, jos henkilö oleskelee Suomessa määräaikaisen tehtävän suorittamiseksi. Määräaikaisen tehtävän suorittaminen ei vaikuta ajoneuvon verottomalle käytölle säädettyihin määräaikoihin. Veroviranomainen voi määrämillään ehdoilla antaa enintään yhdeksi vuodeksi kerrallaan päätöksen siitä, missä valtiossa henkilön asuinpaikan on esitettyjen selvitysten mukaan katsottava sijaitsevan.

35 a §

Suomessa rekisteröitäväksi tarkoitettua ajoneuvoa saadaan käyttää veroa suorittamatta enintään kolmen kuukauden ajan, jos siitä on annettu ennen Suomessa tapahtuvan käytön alkamista tulliviranomaiselle käyttöönottoilmoitus. Tullin vahvistama käyttöönottoilmoitus on pidettävä mukana ajoneuvoa käytettäessä.

Ajoneuvon 1 momentissa tarkoitettu käyttöoikeus päättyy, jos ajoneuvosta ei anneta autoveroilmoitusta viiden päivän kuluessa käyttöönottoilmoituksen tekemisestä. Veroton käyttöoikeus päättyy myös autoveron eräpäivänä ja päivänä, jona verotus peruutetaan siten kuin 43 §:ssä säädetään.

Jos autoverotusta ei ole ennen 1 momentissa tarkoitettua käyttöoikeuden päättymistä toimitettu, määräaikaa jatketaan, ellei verotuksen viivästyminen johdu verovelvollisesta.

Jos 2 momentissa tarkoitettu veroilmoitus tai verotus peruutetaan 43 §:ssä tarkoitettulla tavalla, verovelvolliselta peritään 43 §:n 2 momentissa säädetyn maksun lisäksi autoverona viisi prosenttia siitä verosta, joka ajoneuvosta olisi tullut suoritettavaksi, jos verotus olisi toimitettu loppuun. Peruutuksen johdosta maksettua autoveroa ei oteta huomi-

oon, jos ajoneuvo tulee myöhemmin verotettavaksi.

Ajoneuvon käytöstä liikenteeseen noudatetaan myös, mitä ajoneuvolaissa ja sen nojalla säädetään.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____ .

Helsingissä 19 päivänä syyskuuta 2008

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

*Liite
Rinnakkaisteksti*

Laki

autoverolain 33 ja 35 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun autoverolain (1482/1994) 33 §:n 2 momentti ja 35 a §, sellaisina kuin ne ovat, 33 §:n 2 momentti laissa 413/1997 ja 35 a § laeissa 1126/2005 ja 1450/2006, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

33 §

33 §

Jos henkilö oleskelee kahdessa tai useammassa valtiossa sijaitsevilla paikoilla, henkilön vakinaisena asuinpaikkana on pidettävä sitä, jonne hän henkilökohtaisten syiden johdosta palaa säännöllisesti. Henkilökohtaisia syitä arvioitaessa voidaan ottaa huomioon myös työskentelyn luonne ja pysyvyys muussa maassa sekä muut erityiset olosuhteet. Veroviranomainen voi määräämillään ehdoilla antaa enintään yhdeksi vuodeksi kerrallaan päätöksen siitä, missä valtiossa henkilön asuinpaikan on esitettyjen selvitysten mukaan katsottava sijaitsevan.

Jos henkilö oleskelee kahdessa tai useammassa valtiossa sijaitsevilla paikoilla, henkilön vakinaisena asuinpaikkana on pidettävä sitä, jonne hän henkilökohtaisten syiden johdosta palaa säännöllisesti. Henkilökohtaisia syitä arvioitaessa voidaan ottaa huomioon myös työskentelyn luonne ja pysyvyys muussa maassa sekä muut erityiset olosuhteet. *Paluuta toiseen jäsenvaltioon ei edellytetä, jos henkilö oleskelee Suomessa määräaikaisen tehtävän suorittamiseksi. Määräaikaisen tehtävän suorittaminen ei vaikuta ajoneuvon verottomalle käytölle säädettyihin määräaikoihin.* Veroviranomainen voi määräämillään ehdoilla antaa enintään yhdeksi vuodeksi kerrallaan päätöksen siitä, missä valtiossa henkilön asuinpaikan on esitettyjen selvitysten mukaan katsottava sijaitsevan.

35 a §

Henkilön omaa käyttöä varten hankittua ajoneuvoa, josta on annettu autoveroilmoitus, voidaan käyttää väliaikaisesti veroja suorittamatta tulliviranomaisen myöntämällä luvalla enintään kolmen kuukauden ajan luvan myöntämisestä. Lupa voidaan myöntää myös ehdolla, että autoveroilmoitus annetaan viiden päivän kuluessa luvan myöntämisestä. Luvan voimassaolo päättyy ajoneuvon verotuspäätöksen eräpäivänä. Luvan voimassaolo päättyy myös, jos ajoneuvon omistusoikeus luo-

35 a §

Suomessa rekisteröitäväksi tarkoitettua ajoneuvoa saadaan käyttää veroa suorittamatta enintään kolmen kuukauden ajan, jos siitä on annettu ennen Suomessa tapahtuvan käytön alkamista tulliviranomaiselle käyttönottoilmoitus. Tullin vahvistama käyttönottoilmoitus on pidettävä mukana ajoneuvoa käytettäessä.

Ajoneuvon 1 momentissa tarkoitettu käyttöoikeus päättyy, jos ajoneuvosta ei anneta autoveroilmoitusta viiden päivän kuluessa

vutetaan taikka jos ajoneuvon rekisteröintikatsastusta ei aloiteta 10 päivän kuluessa luvan myöntämisestä.

Jos 1 momentissa tarkoitettu veroilmoitus tai verotus peruutetaan 43 §:ssä tarkoitetulla tavalla, verovelvolliselta peritään ennakkoratkaisusta perittävän maksun lisäksi maksu, jonka suuruus on enintään yksi kymmenesosa siitä verosta, joka ajoneuvosta olisi tullut säännönmukaisesti suorittaa.

Ajoneuvon käytöstä liikenteeseen noudatetaan, mitä ajoneuvolaissa ja sen nojalla säädetään.

käyttöönottoilmoituksen tekemisestä. Veroton käyttöoikeus päättyy myös autoveron eräpäivänä ja päivänä, jona verotus peruutetaan siten kuin 43 §:ssä säädetään.

Jos autoverotusta ei ole ennen 1 momentissa tarkoitettua käyttöoikeuden päättymistä toimitettu, määräaika jatketaan, ellei verotuksen viivästyminen johdu verovelvollisesta.

Jos 2 momentissa tarkoitettu veroilmoitus tai verotus peruutetaan 43 §:ssä tarkoitetulla tavalla, verovelvolliselta peritään 43 §:n 2 momentissa säädetyn maksun lisäksi autoverona viisi prosenttia siitä verosta, joka ajoneuvosta olisi tullut suoritettavaksi, jos verotus olisi toimitettu loppuun. Peruutuksen johdosta maksettua autoveroa ei oteta huomioon, jos ajoneuvo tulee myöhemmin verotettavaksi.

Ajoneuvon käytöstä liikenteeseen noudatetaan myös, mitä ajoneuvolaissa ja sen nojalla säädetään.

_____

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

_____